

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

30 JUIN 1955.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 24 décembre 1948 concernant les finances provinciales et communales.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR (1)

PAR M. DE COOMAN.

MESDAMES, MESSIEURS.

En son chapitre II, la loi du 24 décembre 1948 traite du fonds communal d'Assistance publique.

L'article 6, § 2, stipule que le fonds est alimenté par un prélèvement annuel de 1 milliard de francs sur les ressources générales du Trésor.

Ce fonds, à l'origine, devait couvrir la totalité des dépenses d'Assistance publique.

Mais à la pratique il est apparu qu'il n'en était pas ainsi, et la loi du 17 juillet 1953 devait, partiellement encore, y porter remède.

C'est ainsi qu'en vertu de cette loi, le fonds d'Assistance fut majoré de 5 millions par an à partir de 1953, et ce pour une période de 5 ans.

En application de la loi de 1953, le fonds initial de 1 milliard devint :

en 1953	...	1 milliard 5 millions;
en 1954	...	1 milliard 10 millions;
en 1955	...	1 milliard 15 millions;
et sera en 1956 de	...	1 milliard 20 millions;
et en 1957 de	...	1 milliard 25 millions.

(1) Composition de la Commission : MM. Philippart, président; Bijnsens, Develter, Kiebooms, Kofferschläger, Lefère, Meyers, Moyersoën, Streel, Van Acker (Benoît), Van den Eynde, Verroken, — Bertelson, Bracops, De Cooman, Demets, De Pauw, Merlot (Joseph-Jean), Peereboom, Sainte, Tielemans (François), Van Cleemput. — Blum, Cooremans.

Voir :

315 (1954-1955) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

30 JUNI 1955.

WETSONTWERP

tot wijziging der wet van 24 December 1948 betreffende de gemeentelijke en provinciale financiën.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN (1). UITGEBRACHT

DOOR DE HEER DE COOMAN.

MEVROUWEN. MIJNE HEREN.

Hoofdstuk II van de wet van 24 December 1948 handelt over het Gemeentefonds voor openbare onderstand.

In het tweede lid van artikel 6 wordt bepaald dat het fonds gestijfd wordt door een jaarlijkse afneming van één milliard frank op de algemene Schatkistinkomsten.

Oorspronkelijk moest dit fonds alle uitgaven voor openbare onderstand dekken.

In de praktijk is evenwel gebleken dat zulks niet het geval was en de wet van 17 Juni 1953 moest, gedeeltelijk althans, die toestand verhelpen.

Bij bedoelde wet werd het Onderstandsfonds dan ook met 5 miljoen per jaar verhoogd met ingang van 1953 en voor een duur van 5 jaar.

In toepassing van de wet van 1953 werd het oorspronkelijke fonds gebracht :

in 1953	...	op 1 milliard 5 miljoen;
in 1954	...	op 1 milliard 10 miljoen;
in 1955	...	op 1 milliard 15 miljoen;
in 1956 zal het	...	1 milliard 20 miljoen bedragen; en
in 1957	...	1 milliard 25 miljoen.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Philippart, voorzitter; Bijnsens, Develter, Kiebooms, Kofferschläger, Lefère, Meyers, Moyersoën, Streel, Van Acker (Benoît), Van den Eynde, Verroken. — Bertelson, Bracops, De Cooman, Demets, De Pauw, Merlot (Joseph-Jean), Peereboom, Sainte, Tielemans (François), Van Cleemput. — Blum, Cooremans.

Zie :

315 (1954-1955) :

— N° 1 : Ontwerp overgemaakt door de Senaat.

Le projet de loi actuel prévoit une majoration de 5 %, ce qui se traduit pour l'exercice 1953 par une augmentation de 50.750.000 francs, ce qui porte la dotation du fonds pour 1955 à 1.065.750.000 francs.

Ces 5 % représentent un premier effort de l'actuel gouvernement pour aider les communes.

Mais, dans le but de parfaire cet effort, le gouvernement propose de lier le fonds d'Assistance publique, ainsi que ceux des communes et des provinces, aux fluctuations de l'index de manière telle que le fonds d'Assistance publique dont le montant pour 1955 est de 1.065.750.000 francs sera majoré de 5 %, soit donc de 53.287.500 francs, ce qui porte la dotation pour 1955 pour le fonds d'Assistance publique à 1.119.037.500 francs, au lieu de 1.015.000.000 francs que prévoyait la loi de 1953.

Par un même calcul il est possible d'établir qu'avec le même index des prix de détail, la dotation sera en 1956 de 1.124.500.000 francs et en 1957, dernière année de l'application de la loi du 17 juillet 1953, de 1.130.062.500 fr. au lieu de respectivement 1.020.000.000 et 1.025.000.000 de francs.

L'article 3 de l'actuel projet de loi traite du problème des finances communales (chapitre III de la loi du 24 décembre 1948).

En vertu de l'article 9 de la loi de 1948 la dotation du fonds des communes était de 4 milliards de francs à majorer de 20 millions par an à partir du 1er janvier 1950.

Mais en vertu de la loi du 30 juin 1951 relative au traitement des instituteurs, la dotation initiale fut réduite de 100.000.000 francs de telle sorte que la dotation actuelle est de 3.900.000.000 francs + 120.000.000 francs (6 tranches de 20 millions) soit 4.020.000.000 francs.

Un premier effort du gouvernement en 1954 a majoré cette dotation de 5 %, ce qui l'amène à 4.221.000.000 francs.

En application de la loi de 1947, article 10, la dotation devait subir les fluctuations de l'index, ce qui aurait eu comme conséquence depuis 1950, de la majorer de 5 %, soit d'environ 200.000.000 francs par an.

Les difficultés financières des communes ont été en s'accroissant d'année en année depuis 1953.

Il est évident que s'il avait été fait application intégrale de la loi de 1948, la dotation aurait permis une amélioration substantielle de cette situation.

Pour y remédier, on eut recours en 1953 et en 1954 à la formule des emprunts de trésorerie, permettant aux communes à situation obérée d'obtenir du Crédit communal des emprunts dont le remboursement était garanti par l'Etat.

C'était là une solution de facilité néfaste car elle grevait les finances des communes qui devaient y recourir, de charges d'intérêt.

De plus, ces emprunts étant remboursables dès fin 1955 pour ceux qui avaient été contractés en 1953, il était évident que les communes ne pourraient y faire face.

C'est donc l'Etat garant qui devra en assumer le remboursement.

En appliquant à la dotation de base de 1955, soit 4.221.000.000 francs, une majoration de 5 %, on arrive à doter le fonds pour 1955 d'une somme de 4.432.050.000 francs.

Enfin le fonds des provinces sera doté du crédit actuel prévu de 675.000.000 francs que le projet propose de majorer de 5 %, soit de 33.750.000 francs soit donc au total 708.750.000 francs auquel il convient d'ajouter les 5 % eu égard au niveau de l'index, soit au total 744.187.500 francs.

Bij het huidig ontwerp wordt een verhoging van 5 % toegekend, wat voor het dienstjaar 1953 een vermeerdering van 50.750.000 frank zal meebrengen, zodat de dotatie van het fonds voor 1955 op 1.065.750.000 frank gebracht wordt.

Deze 5 % betekenen een eerste inspanning van de huidige Regering om de gemeenten te helpen.

Maar ter bekroning van die inspanning stelt de Regering voor het Fonds voor openbare onderstand, samen met die van de gemeenten en de provincies te koppelen aan het indexcijfer zodat het Fonds voor openbare onderstand, waarvan het bedrag voor 1955 op 1.065.750.000 frank vastgesteld is met 5 % zal vermeerderd worden, zegge met 53.287.500 frank. Aldus zal de dotatie voor het fonds voor openbare onderstand in 1955 1.119.037.500 frank bedragen in plaats van 1.015.000.000 frank, zoals in de wet van 1953 was bepaald.

Volgens dezelfde berekening en met hetzelfde indexcijfer zal de dotatie in 1956 1.124.500.000 frank bedragen en, in 1957, laatste jaar waarin de wet van 17 Juli 1953 toepasselijk is, 1.130.062.500 frank in plaats van respectievelijk 1.020.000.000 en 1.025.000.000 frank.

Artikel 3 van het huidig wetsontwerp heeft betrekking op het probleem van de gemeentelijke financiën (hoofdstuk III van de wet van 24 December 1948).

Krachtens artikel 9 van de wet van 1948 zou de dotatie van het Fonds der gemeenten 4 milliard frank bedragen plus elk jaar 20 miljoen, met ingang van 1 Januari 1950.

Maar overeenkomstig de wet van 30 Juni 1951 betreffende de wedde der onderwijzers werd de oorspronkelijke dotatie met 100.000.000 frank verminderd, zodat de huidige dotatie gelijk is aan 3.900.000.000 frank + 120.000.000 frank (6 maal 20 miljoen) samen 4.020.000.000 frank.

Een eerste inspanning van de Regering in 1954 vermeerderde deze dotatie met 5 %, zodat ze 4.221.000.000 frank bedroeg.

In toepassing van de wet van 1947, artikel 10, moest de dotatie gekoppeld worden aan het indexcijfer, zodat het sinds 1950 met 5 % had moeten vermeerderd worden, zegge ongeveer 200.000.000 frank per jaar.

Sinds 1953 namen de financiële moeilijkheden der gemeenten van jaar tot jaar toe.

Het ligt voor de hand dat, indien men de wet van 1948 integraal had toegepast, de dotatie een merkelijke verbetering van deze toestand zou hebben mogelijk gemaakt.

Om deze te verhelpen, heeft men in 1953 en in 1954 zijn toevlucht genomen tot de formule der schatkistleningen, waardoor de gemeenten met een bezwaarde financiële toestand, in de mogelijkheid werden gesteld van het Gemeentekrediet leningen te bekomen, waarvan de terugbetaling door de Staat werd gewaarborgd.

Dit was een noodlottige oplossing uit gemakzucht, daar zij de finances van de gemeenten die daartoe hun toevlucht moesten nemen, met interestlasten bezwaarde.

Daar bedoelde leningen bovendien vanaf einde 1955 terugbetaalbaar waren, althans die welke in 1953 waren aangegaan, lag het voor de hand dat de gemeenten hun verplichtingen niet zouden kunnen nakomen.

Het is dus de Staat, die zich borg heeft gesteld, die er de terugbetaling er van zal moeten verzekeren.

Door de basisdotatie van 1955, zegge 4.221.000.000 frank, met 5 % te verhogen, komt men ertoe het fonds voor 1955 met een bedrag van 4.432.050.000 frank te begiftigen.

Ten slotte zal het Fonds der provinciën gestijfd worden met het huidig krediet van 675.000.000 frank, dat, volgens het ontwerp met 5 % zal worden verhoogd, zegge met 33.750.000 frank, hetzij dus in totaal 708.750.000 frank. Hieraan moet 5 % worden toegevoegd, wegens het peil van het indexcijfer, of in totaal 744.187.500 frank.

Les dotations pour 1955 sont donc prévues pour :

le Fonds d'Assistance Publique de 1.119.037.500 francs;

le Fonds des Communes de 4.432.050.000 francs;

le Fonds des Provinces de 744.187.500 francs;

au lieu de 1.015.000.000 francs;

4.020.000.000 francs;

675.000.000 francs.

C'est là certes un effort important, mais qui cependant restera insuffisant, et il faut espérer que le gouvernement pourra l'accentuer en inscrivant une nouvelle majoration de 5 % comme il le fit en 1954.

Le projet actuel prévoit aussi quelques modifications à la loi de 1948 dans un but de simplification administrative.

Enfin, il permet au Roi de coordonner les dispositions restant en vigueur de la loi de 1948.

Lors de la discussion de ce projet au Sénat, il fut introduit par le Gouvernement un amendement tendant à modifier l'article 18 de la loi du 24 décembre 1948.

Cet article 18 prévoyait qu'à partir de l'année 1950, les parts des communes qui, pour l'exercice précédant celui auquel se rapporte la répartition, n'ont pas établi au moins 100 additionnels à la contribution foncière, sont versées à un fonds spécial à ouvrir au budget des recettes et des dépenses pour ordre.

Cette disposition s'est révélée rapidement inopérante et depuis 1953 l'alimentation de ce fonds n'était plus assurée.

Le gouvernement de l'époque a fait voter une loi taxant les pronostics de football.

Cette mesure permet d'alimenter annuellement le fonds de l'article 18 d'un crédit de l'ordre de 20 millions.

L'amendement proposé par le gouvernement prévoit que les communes ayant une fiscalité inférieure à 350 additionnels à la contribution foncière, auront leur part dans la répartition du fonds des communes diminuée au profit du fonds de l'article 18, suivant les modalités suivantes :

- 1) 50 % si la commune n'a pas établi au moins 151 additionnels en 1954;
- 2) 40 % si elle en a établi de 151 à 200;
- 3) 30 % si elle en a établi de 201 à 250;
- 4) 20 % si elle en a établi de 251 à 300;
- 5) 10 % si elle en a établi de 301 à 349.

La conséquence en sera que l'article 18 recevra une dotation complémentaire qui, pour l'exercice 1955, peut être évaluée à environ :

Nombre d'additionnels à la Contribution foncière	Taux du prélèvement	Nombre de communes	Montant du prélèvement
0 à 150	50 %	212	64.752.750
151 à 200	40 %	123	30.853.791
201 à 250	30 %	145	34.966.302
251 à 300	20 %	175	32.806.556
301 à 349	10 %	62	4.698.027
		717	168.077.426

De dotaties voor 1955 zijn dus in 't vooruitzicht gesteld voor :

het Fonds voor Openbare Onderstand ten belope van 1.119.037.500 frank;

het Fonds der Gemeenten ten belope van 4.432.050.000 frank;

het Fonds der provincies ten belope van 744.187.500 frank;

in plaats van 1.015.000.000 frank;

4.020.000.000 frank;

675.000.000 frank.

Dit was voorzeker een belangrijke inspanning, maar zij zal echter ontoereikend blijven; het ware te hopen dat de Regering ze zal kunnen opvoeren dank zij een nieuwe verhoging met 5 %, zoals in 1954.

Dit ontwerp bevat ook enkele wijzigingen aan de wet van 1948, met het oog op administratieve vereenvoudiging.

Ten slotte wordt de Koning er toe gemachtigd de bepalingen van de wet van 1948 die van toepassing blijven samen te ordenen.

Tijdens de behandeling van dit ontwerp in de Senaat, diende de Regering een amendement in tot wijziging van de wet van 24 December 1948.

Dit artikel 18 bepaalde dat het aandeel der gemeenten die voor het dienstjaar voorafgaande aan dat waarop de verdeling betrekking heeft, niet ten minste 100 opcentimes op de grondbelasting hebben geheven, met ingang van het jaar 1950 gestort wordt in het speciaal fonds dat op de begroting der ontvangsten en uitgaven voor orde zal worden geopend.

Die bepaling bleek spoedig ondoeltreffend te zijn en sedert 1953 wordt dit Fonds niet meer gestijfd.

De toenmalige Regering liet een wet goedkeuren waarbij de voetbalpronostieken werden belast.

Dank zij die maatregel kon het in artikel 18 bedoelde fonds jaarlijks met een krediet van 20 miljoen worden gestijfd.

Het door de Regering voorgestelde amendement bepaalt dat de gemeenten die minder dan 350 opcentimes op de grondbelasting hebben geheven hun aandeel zullen hebben in de verdeling van het Fonds der gemeenten, vermindert ten voordele van het in artikel 18 bedoelde fonds volgens de volgende modaliteiten :

- 1°) 50 % indien de gemeente in 1954 niet ten minste 151 opcentimes heeft geheven;
- 2°) 40 % indien zij van 151 tot 200 opcentimes heeft geheven;
- 3°) 30 % indien zij van 201 tot 250 opcentimes heeft geheven;
- 4°) 20 % indien zij van 251 tot 300 opcentimes heeft geheven;
- 5°) 10 % indien zij van 301 tot 349 opcentimes heeft geheven.

Als gevolg daarvan zal aan artikel 18 een dotatie worden toegekend die voor het dienstjaar 1955 ongeveer kan worden geraamd als volgt :

Aantal opcentimes op de grondbelastingen	Heffings- percentage	Aantal gemeenten	Bedrag van de heffing
0 tot 150	50 %	212	64.752.750
151 tot 200	40 %	123	30.853.791
201 tot 250	30 %	145	34.966.302
251 tot 300	20 %	175	32.806.556
301 tot 349	10 %	62	4.698.027
		717	168.077.426

Si l'on veut bien noter que la dotation de 1955 est majorée par l'application des 5 % de l'index, les communes à fiscalité peu élevée ne subiront guère l'influence de ces prélèvements en comparaison de leur situation de 1953.

Telles sont, extraites de la loi actuellement en discussion et de l'exposé des motifs, les considérations particulières qu'il convenait de souligner spécialement pour en permettre la discussion.

Votre commission a étudié ce projet lors de ses séances des 21 et 28 juin.

Le Ministre a d'abord exposé les grandes lignes de son projet, telles qu'elles sont définies dans la première partie du rapport. Il a souligné que la formule proposée pour l'article 18 n'est que transitoire, car il conviendra de revoir la loi dès que la revision cadastrale sera terminée et mise en application.

Un commissaire préconise de ne pas se référer à l'année 1954, mais bien à 1955 pour l'application de l'article 5 du projet, prévoyant les prélèvements en fonction du nombre des additionnels à la contribution foncière.

Il signale qu'une commune peut avoir été amenée à voter plus de 350 additionnels en 1955, sa situation s'étant aggravée par rapport à 1954.

D'autre part, il estime que des communes qui furent bien administrées et qui jusqu'à présent n'ont pas imposé à leurs administrés un nombre important d'additionnels se verront pénalisées.

Enfin, il considère que le même phénomène que celui qui s'est produit de 1950 à 1953 se reproduira et que les communes augmenteront leurs additionnels afin d'éviter le prélèvement sur leurs quote-parts au profit des communes obérées.

Il préconise l'alimentation du fonds de l'article 18 par un versement annuel à inscrire au budget du département de l'Intérieur.

A ces observations, le Ministre répond que tout en admettant que la référence à l'année 1954 pourra causer un préjudice à certaines communes, il convient de ne pas perdre de vue que 500 communes environ seront sauvées par la formule actuellement préconisée.

Il ne craint pas non plus que les communes augmentent leur fiscalité afin de tourner la loi. En effet le plafond de 350 additionnels est beaucoup plus haut que celui de 100 qui était prévu à l'origine de la loi en 1948; et en outre la dégressivité des prélèvements doit décourager les communes de voter des additionnels qui ne sont pas indispensables.

Un autre commissaire a exprimé le vœu de recevoir la ventilation du crédit escompté de 168 millions prévus comme rendement de l'article 5. Ce tableau a été remis et est repris dans la première partie du rapport.

Un membre, tout en reconnaissant malsain le système des avances de trésorerie sous la garantie de l'Etat, et en admettant la nécessité d'alimenter d'une façon équitable le fonds de l'article 18, estime que le rapport escompté de 168 millions est trop élevé.

Tel n'est pas l'avis du Ministre. Les avances de Trésorerie aux communes à finances obérées se sont du reste élevées à 145.000.000 francs en 1953 et à 195 millions en 1954.

Un membre insiste pour que dans la discussion on ne considère pas les communes à forte fiscalité comme des communes mal gérées. Elles sont souvent, au contraire, victimes de certaines contingences locales, comme par exemple le déplacement de l'industrie.

Il souligne que si la loi de 1947 avait été rigoureusement appliquée, des crédits plus élevés auraient alimenté le fonds des provinces et celui des communes.

La discussion générale étant terminée, il est procédé au vote des articles du projet. Les articles 1, 2, 3, 4, sont

Wanneer men bedenkt dat de dotatie voor 1955 door de toepassing van de 5 % verhoging van het indexcijfer wordt vermeerderd, dan blijkt het dat de gemeenten die weinig opcentimes heffen de invloed van die heffingen niet zullen ondergaan in vergelijking met hun toestand in 1953.

Dat zijn, zoals wij ze uit de thans besproken wet en uit de memorie van toelichting hebben gelicht, de bijzondere overwegingen die met nadruk dienden te worden onderstreept om de bespreking er van mogelijk te maken.

Uw Commissie heeft over dit ontwerp tijdens haar vergaderingen van 21 en 28 Juni beraadslaagd.

De Minister heeft eerst de hoofdlijnen van zijn ontwerp uiteengezet, zoals zij in het eerste gedeelte van dit verslag werden aangeduid. Hij wees er op dat de voor artikel 18 voorgestelde formule slechts voorlopig is, aangezien de wet zal moeten worden gewijzigd zodra de kadastrale herziening voltooid en in toepassing gebracht is.

Een Commissielid stelt voor niet te verwijzen naar het jaar 1954, maar naar 1955 voor de toepassing van artikel 5 van het ontwerp, waarbij de heffingen worden vastgesteld volgens het aantal opcentimes op de grondbelasting.

Hij merkt op dat een gemeente kan verplicht geweest zijn in 1955 meer dan 350 opcentimes goed te keuren, omdat haar toestand tegenover 1954 is verergerd.

Anderzijds meent hij dat de gemeenten die goed bestuurd werden en die tot dusver aan hun bevolking geen aanzienlijk aantal opcentimes hebben opgelegd zullen benadeeld worden.

Ten slotte is hij van oordeel dat het verschijnsel dat reeds van 1950 tot 1953 voorkwam zich opnieuw zal voordoen en dat de gemeenten hun opcentimes zullen verhogen om de heffing op hun aandeel ten gunste van de gemeente met bezwaarde financiën te vermijden.

Hij stelt voor het fonds te stijven door een jaarlijkse storting ten laste van de begroting van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

In zijn antwoord op deze opmerkingen, geeft de Minister toe dat de verwijzing naar het jaar 1954 nadelig kan uitvallen voor sommige gemeenten, maar hij betoogt dat men niet uit het oog mag verliezen dat de thans voorgestelde formule circa 500 gemeenten uit de nood zal helpen.

Hij vreest niet dat de gemeenten hun belastingen zullen verhogen om de wet te ontduiken. Het maximum van 350 opcentimes ligt immers veel hoger dan dit van 100, oorspronkelijk in de wet van 1948 bepaald; bovendien zal de degressiviteit der heffingen de gemeenten aanzetten slechts de noodzakelijke opcentimes te stemmen.

Een ander lid wenste de omslag te kennen van het krediet van 168 miljoen dat verwacht wordt als rendement van artikel 5. Deze tabel werd overgemaakt en komt voor in het eerste gedeelte van het verslag.

Zonder te betwisten dat het systeem der schatkistvoorschotten onder Staatswaarborg ongezond is en dat het noodzakelijk is het fonds van artikel 18 op billijke wijze te stijven, is een Commissielid van oordeel dat de verwachte opbrengst van 168 miljoen overschat is.

De Minister kan deze zienswijze niet delen. De schatkistvoorschotten aan de gemeenten met bezwaarde financiën bedroegen trouwens 145.000.000 frank in 1953 en 195 miljoen frank in 1954.

Een lid dringt aan opdat bij de bespreking de gemeenten die hoge belastingen heffen niet zouden beschouwd worden als slecht beheerde gemeenten. Ze zijn daarentegen dikwijls het slachtoffer van plaatselijke toestanden zoals bij voorbeeld de verplaatsing van de nijverheid.

Hij legt er de nadruk op dat indien men de wet van 1947 strenger had toegepast hogere kredieten zouden te beurt gevallen zijn aan het Fonds der provinciën en aan het Fonds der gemeenten.

De algemene bespreking loopt hiermee ten einde en er wordt overgegaan tot de stemming over de artikelen. De

adoptés à l'unanimité. A l'article 5 un amendement est présenté.

Il prévoit d'ajouter au dernier alinéa : « le total des prélèvements ne pouvant dépasser un montant de 170 millions ».

Cet amendement est rejeté par 10 voix contre 2 et 1 abstention, et l'article 5 adopté par un vote identique.

Les articles 6, 7, 8, 9 et 10 sont adoptés à l'unanimité.

Un amendement est proposé comme article 10bis.

Il est libellé comme suit :

« Par dérogation aux dispositions de l'article 5, il sera tenu compte, en ce qui concerne les taux de prélèvements pour l'exercice 1955, du nombre de centimes additionnels qui aura été fixé par le Conseil communal pour l'exercice 1955.

» Les conseils communaux pourront éventuellement modifier le montant existant dans un délai de 1 mois au plus tard, à partir du jour de la publication de la présente loi au *Moniteur Belge* ».

Cet amendement mis au voix est rejeté par 10 voix contre 3.

Quant à l'article 11 il est adopté à l'unanimité.

L'ensemble du projet tel qu'il a été transmis par le Sénat a été adopté par 10 voix et 3 abstentions.

Le Rapporteur,

R. DE COOMAN.

Le Président,

M. PHILIPPART.

artikelen 1, 2, 3 en 4 worden eenparig goedgekeurd. Op artikel 5 wordt een amendement ingediend.

Volgens dit amendement zou aan het laatste lid het volgende worden toegevoegd : « zonder dat het totaal der heffingen meer dan 170 miljoen mag bedragen ».

Dit amendement wordt met 10 tegen 2 stemmen en 1 onthouding verworpen en artikel 5 op dezelfde wijze aangenomen.

De artikelen 6, 7, 8, 9 en 10 worden eenparig aangenomen.

Een amendement wordt als artikel 10bis voorgesteld.

Het luidt als volgt :

« In afwijking van het bepaalde in artikel 5 wordt, wat de percentages van heffingen voor het dienstjaar 1955 betreft, rekening gehouden met het aantal opcentimes, dat door de Gemeenteraad voor het dienstjaar 1955 is vastgesteld.

« Eventueel mogen de gemeenten binnen een termijn van ten laatste 1 maand, te rekenen van de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt, het bestaande bedrag wijzigen. »

Bij de stemming wordt dit amendement met 10 tegen 3 stemmen verworpen.

Artikel 11 wordt eenparig aangenomen.

Het ontwerp zoals het door de Senaat werd overgemaakt, wordt in zijn geheel aangenomen met 10 stemmen en 3 onthoudingen.

De Verslaggever,

R. DE COOMAN.

De Voorzitter,

M. PHILIPPART.